

Valse Canadezen!

Op 6 november 2013 trof ik langs de Vijfhuizenertocht, oostelijk van de boswachterij Meerbos, om 15.00 uur een groep van 21 Brandganzen aan, die daar in de redelijke luwte aan het grazen was. Het waaide nogal stevig. Toen ik beter keek viel mij een exemplaar op.

Hij leek op het oog een beetje kleiner dan Brandganzen, had een iets langer lijf, maar week ook af in de kleur van de buikveren, de abrupte scheiding van de zwarte nek in de bovenrug en het koppatroon. De streping was niet opvallend verschillend maar wel de kleur daarvan. De snavel vond ik klein, in verhouding tot de nogal ronde kop. Op het eerste moment dacht ik meteen aan een hybride Brandgans x Canadagans. Omdat het hard waaide, een restant van de storm die een dag tevoren Nederland trof, was fotograferen, zeker vanuit een kleine auto, lastig en de lichtcondities waren ronduit slecht. Desondanks lukte het om verschillende beelden te maken. Opvallend was dat dit dier steeds werd begeleid en omringd door Brandganzen, waardoor het mij voorkwam dat het (al langer) tot de groep behoor-

de, of een (gemengd) paar betrof. Ik heb maar een keer het geluid gehoord van de "Canadees" en dit had niet veel weg van een Brandgans, maar evenmin van een Canadagans. Het was redelijk hoog en wat "kakelend", zeker geen ge-onk en werd niet herhaald. Alle ganzen in de groep waren ongeringd, alert, maar niet schuw, en bleven doorgrazen.

Thuis gekomen de waarneming vergeleken met afbeeldingen in de literatuur en daarbij leek het mogelijk te gaan om *Branta canadensis minima*. Verschillende van de kleine Canadese ganzenrassen zijn 'rufuou' (roodbruinachtig), maar de meest noordelijke daarentegen zijn weer grijzer en donker getekend. Aan die laatste soortgroep dacht ik bij mijn waarneming. Deze ondersoort stond begin 20e eeuw op het randje van uitsterven. In gevangenschap

wordt hij weinig gehouden en is vermoedelijk moeilijk te verwerven en dus nogal duur in aanschaf. Dat maakte het al iets minder aantrekkelijk dat het hier ging om een escape, temeer daar de vleugels gaaf waren en het dier geen ringen of andere aanhangsels had en er opmerkelijk gaaf uitzag. Omdat het enorm sterk op voorgaande dagen gestormd had, behoeft dier niet uit onze omgeving te komen, en kan zelfs over een behoorlijke afstand zijn verwaaid. Ik heb intussen al heel wat ontsnapte ganzensoorten gezien maar deze vond ik opmerkelijk daar het, met een beetje goede wil zelfs om een eerste waarne- ming kan gaan van een vogel van onbe- kende herkomst, mogelijk zelfs van een wilde vogel. Maar de twijfel knaagde.... Arnoud van den Berg de foto's toege- stuurd met de vraag om zijn deskun- dige mening. Het antwoord kwam per kerende post (E-mail) en luidde:

"Dank voor het sturen van de foto's. De vogel betreft inderdaad hybride Brandgans x Canadese Gans; dergel- ijke hybriden worden de laatste jaren regelmatig gezien en hebben vaker ver- warring veroorzaakt met Kleine Canadese Gans. Om die reden heb ik er ooit een tekstje over geschreven in DB: zie Mystery photograph 56: hybrid Canada Goose x Barnacle Goose. Dutch Birding 18: 256-257, 1994. Het sleutel-

kenmerk waarin deze hybride verschilt van een echte Canadees is de kleur van de borst: bij een hybride loopt het zwart ongeveer even ver naar beneden als bij een Brandgans".

Misschien komt u deze vogel ook tegen op uw rondgangen door ZKL en weet nu waarop u moet letten.

■ C. van Deursen

